

A klímavédelem ára

A klímavédelem azt jelenti, hogy meg kell akadályozni az éghajlat megváltozását, maradjon az éghajlat örökre ugyanolyan, mint most. Ez a célkitűzés azonban megvalósíthatatlan, és az erre szolgáló teljesen hatástalan intézkedések nagyon sokba kerülnek az adófizetőknek.

Fontos hangsúlyozni, hogy a klímavédelemnek semmi köze a környezetvédelemhez, amely valóban hasznos tevékenység, hiszen az a célja, hogy ne bocsássunk ki a környezetbe olyan anyagokat, amelyek károsítják az élővilágot és az emberi egészséget. A média propaganda azonban igyekszik a kettőt összemosni, hamis benyomást keltve, hogy a klímavédelem sem más, mint a környezetvédelem egyik változata. Érdemes végig gondolni, hogyan lett a környezetvédelemből klímavédelem, milyen célt szolgálhat a klímakatasztrófával való pánik keltés, és hogy hogyan lehetünk képesek kezelni ezt a problémát Magyarországon.

A klímavédelem előzményei, kialakulása

A modern kapitalizmus jelszava a termelés és a fogyasztás határok nélküli növelése. Ez a tendencia a világháború után, a nyugati világban, a hatalmas gazdasági fellendülés során tovább erősödött. Fokozódott a természeti erőforrások pazarlása, és a környezet terhelés. Divatba jött a „dobd el és vegyél újat” gyakorlata. A tendenciát erősítette a tervezett elavulás módszere, az, hogy lerövidítik a műszaki termékek élettartamát, és olyan konstrukciókat alkalmaznak, amelyek lehetetlenné teszik a házilag javítást. A gyorsított műszaki elavulás mellett fontos tényező még az erkölcsi elavulás, az, hogy a használható eszközöket is idő előtt leselejtezik, hogy lehessen venni helyettük modernebbet, szebbet, divatosabbat, státus szimbólumként használva pl. a legújabb évjáratú autó modelleket.

Ez a tendencia vezetett a Római Klub megalakulásához, és hívta életre a „klasszikus” (mondhatni konzervatív) környezetvédő mozgalmakat, amelyek akkor még tényleg a környezetet akarták megvédeni, és nem az éghajlatot. Csakhogy a gyakori tüntetésekkal járó tevékenységük akadályozta a növekedést. Mi ilyenkor a teendő? Hogyan lehet kifogni a szelet az ilyen mozgalmak vitorláiból?

Az ígéretes megoldás Niccolo Machiavelli módszere volt: Ha nem tudunk valamit megakadályozni, álljunk az élére. És ez is történt. A politika kezdte befogadni a környezetvédelem létjogosultságát, csak egy kis ravasz csürcsavarral. Becsempészték a környezetvédelem mögé a klímavédelem gondolatát, ami lassan átvette az első szerepet, úgy beállítva, mintha a klímavédelem sem lenne más, mint a környezetvédelem továbbfejlesztett változata. Ettől kezdve az emberek azért cserélték le a még használható autójukat és háztartási eszközeiket, hogy vehessenek helyettük még klímabarátabb, még energiatakarékosabb autókat és háztartási eszközöket.

A tervezett elavulás tetten érhető a „zöld” villanyáram termelésben is, ahol a rövid élettartamú, időjárásfüggő „megújuló” erőművelet preferálják, és tiltakoznak a hosszú élettartamú, megbízhatóan működő atomerőművek és vízerőművek ellen, annak ellenére, hogy ezek kielégítik a „net zero” célkitűzést. A dolgok lényegét George W. Bush mondta ki 2000-ben, a választási kampányban, amikor arról beszélt, hogy a zöld átállás lehet a további növekedés legfontosabb hajtóereje. [1, 31]

Csakhogy ezzel a történet nem ér véget. A klímaváltozással kapcsolatos pánik keltés más célból is hasznos. Már a rómaiak is tudták, hogy ha az emberek félnek, könnyebb rajtuk uralkodni, könnyebb elfogadtatni olyan intézkedéseket, amelyek ellen egyébként fellázadnának. Ezzel a klíma védelem is része lett a globalizációs törekvéseknek. Nem véletlen, hogy a Trump adminisztráció a „deep state” felszámolása érdekében egyszerre mondta fel a klíma egyezményt, lépett ki a túlterjeszkedő WHO-ból, és hozott intézkedéseket a gender propaganda és a migráció visszaszorítása érdekében.

A klímavédelmi pánik keltés elmélete és gyakorlata

Hogy a klímapropaganda jól működjön, el kellett hitetni az emberekkel, hogy a bűnbaknak kikiáltott széndioxid kibocsátást minden áron csökkenteni kell, mert az általa okozott, egyre fokozódó melegedés elpusztíthatja az emberi civilizációt.

Az emberek „átnevelése”, „érzékenyítése” azonban (a gender ideológiához hasonlóan) nem könnyű feladat, egész generációváltást igényelt, amihez professzionális színvonalon kellett és kell alkalmazni a tömegmanipuláció legfontosabb alapelveit [2, 3, 4, 5, 6], amelyek szerint:

- Az emberi döntések meghatározó tényezői: vágyak, félelmek, aggodalmak, indulatok, szenvedélyek, elsősorban ezekre kell hatni, újra meg újra ismételve az üzeneteket.
- Logikus, racionális érvekkel az embereket csak olyasmiről lehet meggyőzni, amit már tudnak, vagy legalább sejtik.
- Minden felnőttben, a háttérben, ott lappang a gyermekkori ÉN, amely érzelmi hatásokra aktiválódik, és célpontja lehet a propagandának.
- Ki kell használni az emberek igazodási hajlamát a többséghez.
- A propaganda irányítója nem követheti el a hibát, hogy maga is elhiszi a saját propagandáját.

Lássunk néhány példát ezen elvek gyakorlati alkalmazására.

Első példa lehet az úszó jégtáblákon hánykolódó jegesmedvék képekkel illusztrált szívszorító története, akiknek elfogy az életterük, mivel olvad a talpuk alatt a sarki jégmező. Tény ezzel szemben, hogy a jegesmedvék nem a sarkvidéken élnek. Legnagyobb populációjuk sokkal délebbre, az Északi Sarktól kb. 3500 kilométerre található a kanadai Churchill folyó bal partján, szemben a túlsó parton elterülő, ugyancsak Churchill nevet viselő várossal, amelyet a jegesmedvék fővárosának is neveznek. Ezen a vidéken nincsenek soha el nem olvadó jégmezők. A folyó télen befagy, tavasszal kiolvad. A medvék időnként átkelnek a folyón, és a városban kószálva kukákat borogatnak fel, vagy életemet koldulnak a turistáktól. A tavaszi olvadáskor pedig úszó jégtáblákon lesben állva vadásznak a fókákra. Az ilyen medvéket szokták lefényképezni, azt állítva, hogy a kép a sarkvidéken készült. [7, 34]

Nem különben profi munka a másik példa, amely szerint a trópusi őserdő a Föld tüdeje, amely súlyos veszélyben van. A hasonlat persze nem túl szerencsés, mert egy igazi tüdő oxigént fogyaszt és széndioxidot bocsát ki. Ami pedig az érintetlen trópusi őserdőket illeti, ezek dekarbonizációs képessége gyakorlatilag nulla, a kiöregedő fák kidőlnek, talajszinten elkorhadnak, ezzel a bennük felhalmozódott szén nagy része széndioxid és metán formájában visszajut a levegőbe. [8, 34]

Harmadik példaként említhető az a propaganda, amely szerint a tudósok 97 százaléka támogatja a hivatalos klímaelméletet. Közzétett deklarációkból és petíciókból azonban megtudhatjuk több tízezer olyan tudós nevét, akik nem fogadják el a hivatalos klímaelméletet. Ha ezek képezik a 3% „törpe kisebbséget”, jogos a kérdés, hogy vajon ki lehet a több milliós „no name” tudós, akik a 97% konszenzusos többséget alkotják. Mindezek ellenére a médiában rendszeresen hivatkoznak konszenzusos többségre. [9, 10, 11, 12, 34]

A klímavédelem gyakorlati módszerei

A klímavédelmi intézkedések deklarált célja a mesterséges széndioxid emisszió csökkentése, lehetőleg teljes kiküszöbölése, vagyis a nettó zero állapot elérése, amelynek során az emberiség annyi széndioxidot von ki a levegőből, amennyit kibocsát.

A legnagyobb kibocsátók elsősorban a villanyáram termelés, a közlekedés, valamint a mezőgazdaság, amely utóbbi nem csak széndioxidot, de metánt is kibocsát. A klímavédelmi intézkedések ezért főleg ezeket a területeket érintik.

Az emisszió csökkentés módszerei a közlekedésben: bio üzemanyagok használata, hidrogén hajtás, és villamos hajtás. A villanyáram termelésben: szél- és naperőművek alkalmazása. A

mezőgazdaságban pedig az állattartás volumenének visszaszorítása. További módszer a háztartásokban és az iparban használt műszaki eszközök cseréje energiatakarékosra.

Klímavédelem a közlekedésben

Ha a közúti közlekedésben kizárólag bio üzemanyagokat használunk, az EU-ban a mezőgazdasági termőterület kb. 85 %-án kellene energia növényeket termelni. Globális szinten az arány kb. 23 %.

Hidrogén hajtáshoz a hidrogént főleg földgázból állítják elő, de gyártható víz bontással is. Ha földgázból gyártják, a gyártás során annyi széndioxid keletkezik, mintha a földgázt elégetnénk, és az így termelt hidrogénnel kb. annyit lehetne autózni, mintha az autót közvetlenül földgázzal hajtánánk. A vízbontáshoz felhasznált villanyárammal pedig egy villanyautóban kb. 2-szer annyit lehetne autózni, mint a megtermelt hidrogénnel egy üzemanyag cellás autóban.

Ha a közlekedés kizárólag villanyautókkal történne, a villanyáram fogyasztás kb. megduplázódna, amit szél és naperőművekkel kellene megtermelni. [14, 32]

Klímavédelem a villanyáram termelésben

Az EU által preferált megoldás az, hogy a villanyáram termelés minél nagyobb részét, lehetőleg az egészet, szél- és naperőművekkel kellene megtermelni, és be kellene zárni az összes többi erőművet. Ez persze műszakilag lehetetlen. De azért ki akarják próbálni.

A cél érdekében az ilyen „zöld” erőművek különleges kedvezményeket élveznek. A „zöld” villanyáramhoz hatalmas állami támogatás jár (az adófizetők pénzéből), és működik egy kötelező áramátvételi rendszer (KÁT) is, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy a „zöld” áramot akkor is átveszik és kifizetik, ha azt a hálózat befogadni nem tudja.

Példaként érdemes tanulmányozni, hogy Amerikában 2010-2019 között a különféle erőművek mekkora ártámogatást kaptak [13]:

– Naperőmű:	82,46 USD/MWh
– Szélerőmű:	18,86 USD/MWh
– Geotermikus erőmű:	9,18 USD/MWh
– Atomerőmű:	1,93 USD/MWh
– Szén erőmű:	0,73 USD/MWh
– Vízerőmű:	0,53 USD/MWh
– Olaj és gáz erőmű:	0,39 USD/MWh

Az időjárásfüggő „megújuló” irreálisan magas állami támogatását az indokolja, hogy az olcsónak hazudott zöld áram a legdrágább áram, amely csak úgy lehet piacképes, ha az adófizetők a költségek jelentős részét kifizetik. [14, 19, 20]

A kedvező játékszabályok mellett a zöld erőmű tulajdonosa biztos lehet abban, hogy a beruházás kamatostól, busásan megtérül, és abban is biztos lehet, hogy kockázatmentesen juthat hozzá a garantált zöld profithoz. Persze nem az egészhez, mivel a zöld profit jelentős része azoknak a bankároknak a zsebébe kerül, akik az ilyen beruházásokat kedvezményes hitelekkel finanszírozzák.

A kedvező üzleti lehetőségek kiaknázására, a zöld profit lefölözésére jött létre 43 nemzetközi pénzintézet részvételével 2021. április 21-én a Net-Zero Banking Alliance (NZBA) bankszövetség, az ún. „klímakartell”, és ahogyan az üzlet kezdett felfutni, a taglétszám 2025. januárban már meghaladta 120-at, több mint 40 országból. Az amerikai zöld támogatások megszűnése miatt azonban a zöld erőművek is bekerülnek a szabad piaci versenybe. A következmény pedig az, hogy a klímakartellból egymás után lépnek ki a bankok, és viszik át a pénzüket más befektetések felé. [18]

A zöld villanyáram tárolása

A zöldek szerint a zöld áram is olcsó lehet, hiszen a Nap ingyen süt és a szél ingyen fúj, ezért ezeknél az üzemanyag nulla forintba kerül. Mindössze annyit kellene tenni, hogy a megtermelt zöld áramot átmenetileg tárolni kellene, méghozzá akkumulátorokban. A szivattyús tárolók ellen ugyanis tiltakoznak, mert ez durva beavatkozás a természetbe, ráadásul elrontják a táj szépségét.

Érdemes megvizsgálni, vajon mekkora lehet a világon rendelkezésre álló akkumulátorok kapacitása.

Az akkumulátorok legnagyobb része a gépjárművekben található, amelyek száma megközelíti a másfél milliárdot. [16]

Ezek akkumulátoraiban tárolható villamos energia maximum 1,2 TWh-ra becsülhető. Ha ehhez hozzáadjuk az egyéb célú akkumulátorok kapacitását, a végösszeg legfeljebb 2 TWh lehet.

Hasonlítsuk ezt össze az EU országok áramfogyasztásával, amely 2023-ban 2697 TWh volt. [15]

Könnyen kiszámítható, hogy a világ összes akkumulátorában kb. annyi villanyáram tárolható, amennyit az EU országokban kb. 6 és fél óra alatt fogyasztunk el.

Szóba sem jöhet ezért olyan elképzelés, hogy a nyáron megtermelt napenergiát elpájzsoljuk télire, de még az sem, hogy pár hétre tárolható lehet a szél energia. Az ehhez szükséges hatalmas mennyiségű akkumulátorok legyártása műszakilag lehetetlen, de még ha lehetséges is volna, az akkumulátorok 5-6 év alatt tönkre mennek, és akkor mit lehetne kezdeni a nyakunkba szakadó sok millió tonna veszélyes hulladékkal. És akkor még nem is beszéltünk ezek újra gyártásáról.

Klímavédelem a mezőgazdaságban

A mezőgazdasági tevékenység legfontosabb „nyersanyaga” a levegőben található széndioxid. Ebből, és vízből szintetizálják a növények a napsugárzás energiájával azokat a szerves vegyületeket, szénhidrátokat, növényi olajokat, és fehérjéket, amelyek táplálékul szolgálnak az embereknek, és takarmányként az állatoknak. Az emberi test tömegének ugyanis kb. 18 százaléka szén, és ez a szén valamikor a levegőben lebegett széndioxid formájában. [23]

A levegőben nagyon kevés széndioxid van. A jelenlegi kb. 400 ppm azt jelenti, hogy 10 ezer levegő részecske között mindössze 4 darab széndioxid molekula található. És ez a 4 darab széndioxid molekula teszi lehetővé, hogy egyáltalán létezessen élet a bolygón.

A növények növekedése, és ezzel a mezőgazdasági terméshozamok jelentősen függenek a levegő széndioxid tartalmától. Ha a levegő széndioxid tartalma 300 ppm-re csökkenne, 40-50 százalékkal csökkennének a terméshozamok, ha pedig 200 ppm alá csökkenne, a növények elpusztulnának.

Üvegházias növény termesztési tapasztalatok azt mutatják, hogy 1000-1200 széndioxid szint mellett a terméshozamok akár 40-50 százalékkal növekedhetnek, egyes növény fajtáknál a hozam akár meg is duplázódhat. Nem véletlen, hogy egyre terjed széndioxid fejlesztő készülékek használata a fólia sátras és üvegházias zöltség és gyümölcs termelésben. [24, 25, 26]

Ezek a ppm határok atmoszférikus nyomáson, vagyis a tengerszint közelében érvényesek. Ha felfelé megyünk egy hegyen, a levegő ritkul, és ezzel arányosan ritkul a levegő széndioxid tartalma. Ez azt jelenti, hogy ha sikerülne a levegőt „dekarbonizálni”, vagyis jelentősen csökkenteni a széndioxid tartalmát, nem csak a terméshozamok csökkennének, de alacsonyabbra kerülne a hegyekben az a határ, ahol még lehet élelmiszert termelni. Mindezen tények ellenére naponta halljuk politikusoktól és közéleti személyektől, hogy a széndioxid szennyezi a levegőt, ezért jó lenne teljesen kiküszöbölni. Arra viszont nem gondolnak, hogy akkor minden élet elpusztulna.

A mezőgazdaság egyébként is a klímavédelmi politika legnagyobb ellensége. A klímavédő zöld mozgalmak a nagyvárosokban működnek, nagyrészt olyan aktivistákkal, akik csak a TV-ből vagy a facebook-ból ismerik a természet működését. Sokan közülük soha nem láttak még tehenet, vagy élő

libát, és nem is akarnak ilyesmit látni, szemben a mezőgazdaságból élő „tanulatlan” vidékiekkel, akik naponta tapasztalják a szabad természet valóságát.

Ráadásul a mezőgazdaság és az élelmiszer feldolgozás jelentős emissziós tényező. A szántás vetés, betakarítás nagyrészt gépekkel történik, és ezek sok üzemanyagot fogyasztanak. Széndioxid kibocsátással jár a műtrágyák és növény védő szerek gyártása is. Komoly emissziós tényező még a termékek szállítása.

Jelentős széndioxid kibocsátással jár egyes élelmiszerek erjesztéssel történő előállítása is, mint például a sör és bor termelés, sajtok, joghurtok és kefir gyártása, sőt a kenyér sütés is. Az üvegházhatást pedig tovább fokozza egyes állatok, főleg a tehenek bélgáz kibocsátása.

Az EU-ban meg is tesznek mindent, hogy a mezőgazdaságot háttérbe szorítsák. Csökkentik a gazdák támogatását, és kísérletek folynak élelmiszerek előállítására rovar lárvákból. Ehhez már nem is kell túl sok kommentár.

A kár enyhítés lehetőségei

Óriási nyomás nehezedik az EU országokra a klímavédelemmel kapcsolatban. Nagyon nehéz feladat leszállni a süllyedő hajóról, de meg kell próbálni, amit lehet. Az lenne a legjobb, ha követhetnénk az USA példáját, és kilépnénk a klímaegyezményből és a széndioxid kvóta kereskedelemről, de ez egyelőre nem megy. Viszonylag elfogadható kompromisszum azonban elképzelhető. Ehhez három dologra lenne szükség:

- 1) Határozott elszántság és akarat legmagasabb politikai szinten.
- 2) Széleskörű ismeretterjesztés, a kérdés nyilvános átbeszélése.
- 3) Olyan intézkedések, amelyek végrehajtása nem ütközik túl nagy ellenállásba.

A probléma mindjárt az első pontnál kezdődik, ugyanis hiányzik a politikai akarat. Számos jel mutat arra, hogy a hazai politikai elit, ideológiától és párt preferenciától függetlenül, egységesen támogatja az EU által diktált „main-stream” klímapolitikát. Lássunk néhány ténnyt:

Vezető politikusaink rendszeresen hangoztatják, hogy a széndioxid káros szennyező anyag. A klímakérdés nyilvános megvitatására nincs lehetőség. Minden kezdeményezés vége az, hogy a kiszemelt TV csatorna elzárkózik az ilyen műsortól azzal, hogy nem akar szembe menni a hivatalos klímapolitikával. A tudományos közéletből pedig igyekeznek kizárni, kiközösíteni minden olyan tudóst, aki szembe megy a hivatalos klímaideológiával. És ebben vezető szerepet játszanak egyes egyetemi tanszékek, sőt még a Tudományos Akadémia is.

Emellett óriási médiatámogatás áll az időjárás-függő zöld villanyáram termelés mögött. Ma már szinte el sem képzelhető a TV-ben olyan időjárás jelentés, amely nem szélturbinák népszerűsítésével kezdődik. Óriási reklámja van az egyre újabb naperőműveknek is, büszkén hirdetve, hogy egyszer már a napenergia termelés meghaladta a paksi atomerőmű áramtermelését. Igaz, hogy ez csak egyszer fordult elő, és akkor is csak 10 percre, de ez is szép teljesítmény. Azt viszont nem közölték, hogy ilyenkor mit kell csinálni az atomerőművel. Le kell állítani 10 percre, azután újra indítani?

Ilyen körülmények között a helyzet reménytelennek látszik, csak úszhatunk lejjebb együtt a Brüsszelből diktált árral. A helyzet azért furcsa, mert közben egyfajta szabadságharcot folytatunk a gender ideológia és az illegális bevándorlással szemben, vállalva a legsúlyosabb konfliktusokat is. Miért pont a klímakérdés kivétel? Hiszen éppen ezzel lehet teljesen tönkretenni egy ország gazdaságát. No de legyünk optimisták, remélve, hogy egyszer majd mégis csak sikerül észhez térni. Ebben komoly segítséget kaphatunk Amerikától, amely éppen most mutatja meg, hogy van élet klímavédelem nélkül is.

Ami a klíma kérdés nyilvános megvitatását illeti, tudományos érvekkel nem lehet sokra menni. A közgondolkodást leginkább befolyásoló társadalmi csoportokat a humán értelmiség, valamint

művészek, költők, rock zenészek, és népszerű TV személyiségek alkotják, akiknek a természettudományos ismereteik általában hiányosak. Pedig éppen őket kellene megcélózni, ellenőrizhető olyan tények alapján, amelyekhez érzelmi hatás is társul.

Az egyik ilyen érv annak hangoztatása lehet, hogy a széndioxid nem káros anyag, hanem az életünk nélkülözhetetlen feltétele. Azt is érdemes konkrét történelmi példákkal bemutatni, hogy az éghajlat melegebbé nem okozhat katasztrófát. Éppen ellenkezőleg. Az emberiség akkor élt jólétben, amikor melegebb volt, mint most, a hidegebb időszakokban viszont az emberek éheztek és fáztak, és járványok tizedelték a lakosságot. [27, 28]

Azt is érdemes még hangsúlyozni, hogy a melegedés nem mindenütt egyforma. A forró égőben alig mutatkozik, a sarkok felé haladva egyre jelentősebb. Érdemes megemlíteni, hogy a római meleg korszak idején az Alpokban elolvadtak a gleccserek, ezért tudott Hannibál zöld mezők és lombos fák között átkelni a hágókon. A britanniai hadjárat idején pedig olyan meleg volt, hogy a római katonák rövid nadrágos egyenruhát viseltek. [27, 28, 29]

Ami a műszaki intézkedéseket illeti, ezek három dologra irányulhatnak. Az egyik az energia függőség enyhítése. A másik a mezőgazdasági termékszerkezet alkalmazkodása a melegedő és szárazabb éghajlathoz. A harmadik pedig az elhibázott vízgazdálkodás rendbetétele. Ezek nem függetlenek egymástól, közöttük szoros kapcsolat van.

Az energia függőség fokozódása akkor kezdődött, amikor a széndioxid emisszió csökkentése érdekében bányákat és hőerőműveket zártunk be. Pedig a rendelkezésünkre álló szénvagyon felhasználásával, amelynek több mint fele gazdaságosan kibányászható lenne, akár 150-200 évig lehetne biztosítani az ország villanyáram szükségletét, import nélkül, akkor is, ha nem lenne atomerőművünk. A KSH adatai szerint ugyanis Magyarország ki nem bányászott szén vagyona 8371 millió tonnára (Mt) becsülhető, amelyből 1915 Mt fekete kőszén, 2250 Mt barna kőszén, és 4206 Mt lignit. [17]

Fontos hangsúlyozni, hogy a „fosszilis tüzelőanyagok” nem csak arra alkalmasak, hogy elégetve hőenergiához jussunk. A földgáz és kőolaj jelentős részét vegyipari nyersanyagként is hasznosítják, műanyagok, műtrágyák, festékek, ragasztók, oldószerek, és más termékek gyártásához. És ha van szénünk, amit nem szabad elégetni, akkor is alkalmas lehet vegyipari nyersanyagként. [30, 36]

Ellenvetésként felhozható, hogy ez a módszer költségesebb, mint a földgáz használata. Ha azonban leválunk az orosz importról és LNG gázt használunk, akkor már megéri.

Egy másik kérdés a rendszerváltás óta tabuként kezelt vízlépcső ügy. Ha megépülne a Dunán három duzzasztómű, ahogyan arra már tervek is készültek, ennek számos előnye lenne [21, 22, 33, 35]:

- Stabilizálná a Duna vízszintje, és megszűnne a további meder mélyülés. Vízépítési szabály ugyanis, hogy ha egy folyón vízlépcső épül, utána a torkolatig be kell lépcsőzni az egész folyót. Márpedig a Duna felső szakaszán több tucat vízlépcső működik.
- A stabilan magas vízszint eredményeként megszűnne a Homokhátságon a talajvíz szint süllyedése.
- Lehetővé válna jelentős mezőgazdasági területek öntözése.
- A vízlépcsőkön működő erőművek villanyáram termelése enyhítené az áram importot, csökkentve az energia függőséget, és a szabályozható teljesítményüknek köszönhetően hozzájárulhatnak a „zöld” erőművek ingadozó teljesítményének kiszabályozásához, helyettesítve a költséges és rövid élettartamú akkumulátor telepeket.

Ami a mezőgazdaság szükségessé váló termék szerkezet váltását illeti, tudomásul kell venni, hogy a Kárpát medence éghajlata lassan mediterrán jellegűvé alakulhat. Ezt azonban nem szabadna katasztrófaaként kezelni. Inkább fel kellene ismerni az ebben rejlő lehetőségeket.

Abba kellene hagyni a hazug propagandát is, hogy erőforrásokban szegény ország vagyunk, és hogy „merjünk kicsik lenni”. Az igaz, hogy az erőforrásaink jelentős részét a rendszerváltáskor üvegyöngyökként ajándékoztuk oda külföldi befektetőknek, és önként számoltunk fel jól működő

gazdasági tevékenységeket, egyrészt a „klímavédelem” érdekében, másrészt hogy ne okozzunk konkurenciát a szövetségeseinknek, de a lehetőségeink ezzel mégsem merültek ki. És akkor még nem beszéltünk arról a szellemi kapacitásról, amely megmutatkozik a tudományos eredményeinkben és a sikeres innovációkban.

Összefoglaló megállapítások

Kommentár helyett érdemes idézni Richard Lindzen amerikai akadémikust, Szarka László Csaba fordításban:

„Olyan klímapolitikával szembesültünk, amely a nyugati gazdaságokat lerombolja, a dolgozó középosztályt elszegényíti, a világ legszegényebbjeinek milliárdjait továbbra is szegénységre és éhezésre kárhoztatja, gyermekeinket az állítólagos jövőtlenség miatt kétségbe ejti, miközben a Nyugat ellenségeit gazdagítja. Akik ráadásul még élvezik is öngyilkosságba menetelésünknek a látványát. A menetelést az energiaszektor gyáván elfogadja, mivel lusták ahhoz, hogy megtegyék azt a szerény erőfeszítést, amire szükség lenne az állítások ellenőrzésére. Ahogy Voltaire egyszer megjegyezte: »Aki elhítet veled abszurditásokat, az kegyetlenségeket is elkövethet«. Remélhetőleg felébredünk ebből a rémálomból, még mielőtt túl késő lenne.” [29]

Csak remélni lehet, hogy a felébredés előbb-utóbb Európában is bekövetkezik, követve az USA példáját.

2025. október

Héjjas István, dr. tech.

Hivatkozások

- [1] Jürgen Reuss, Cosima Dannoritzer: Vásárlás a szemétdombra; A tervezett elavulás elve L'Harmattan Kiadó, 2017.
- [2] Chase Hughes: Ellipszis Kézikönyv; Az emberi viselkedés elemzése és befolyásolása Nyomdaipari Szolgáltató, 2020.
Kivonat: <https://tollesigazsag.hu/2025/05/17/dr-hejjas-istvan-konyvismerteto/>
- [3] Gustave le Bon: A tömegek lélektana, Franklin Társulat, 1913.
- [4] Steve L. Ellyson, John. F. Dovidio: Power, Dominance, and Nonverbal Behavior Springer-Verlag, 1985
- [5] Eric HOFFER: A fanatizmus természetrajza, Gondolatok a tömegmozgalmakról Bagolyvár Kiadó, 1999.
- [6] Alfred Adler: Praxis und Theorie der Individualpsychologie, Anaconda Verlag, 2012
- [7] Jegesmedvék, <https://polarbearsience.com/>
- [8] Trópusi őserdők, https://hu.wikipedia.org/wiki/Tr%C3%B3pusi_es%C5%91erd%C5%91
- [9] 31847 amerikai tudós petíciója, <http://www.petitionproject.org/>
- [10] Clintel deklaráció, <https://clintel.org/wp-content/uploads/2025/01/WCD-250123.pdf>
- [11] Petz Ernő: Az egész világot félrevezető 97 százalék <https://klimarealista.hu/az-egesz-vilagot-felrevezeto-97/>
- [12] Elon Musk a klímaváltozásról, <https://climatechangeandmusic.com/reviewing-elon-musk-and-his-position-on-the-climate-crisis-2/>
- [13] Villamos energia ártámogatása Amerikában 2010-2019 között, <https://www.texaspolicy.com>
- [14] Lóránt Károly: Világvége helyett – Tények a klímaváltozásról és a megvalósítható klímapolitikáról, Századvég Kiadó, 2022.

- [15] Az EU villamos energia termelése és fogyasztása 2023-ban
<https://villanyautosok.hu/2024/02/10/igy-termelt-aramot-europa-2023-ban/>
- [16] A világ gépjármű állománya
<https://motivatormagazin.hu/kornyezetvedelem/mennyi-auto-van-a-vilagon/>
- [17] Magyarország szénvagyona 2024-ben, https://www.ksh.hu/stadat_files/fo1/hu/fo10004.html
- [18] Klímakartell felbomlása, <https://uncutnews.ch/banker-steigen-aus-dem-monster-klimakartell-aus/>
- [19] Korényi Zoltán: Erőművek életciklus alapú komplex értékelése
<https://klimarealista.hu/eromuvek-eletciklus-alapu-komplex-ertekelese/>
- [20] A Lévai Energia Akadémia energiastratégiai vitafóruma
<https://klimarealista.hu/a-levai-energia-akademia-energiastrategiai-vitaforum/>
- [21] Szalma Botond: Duna és Bős-Nagymaros
<http://www.realzoldek.hu/modules.php?name=News&file=article&sid=8001>
- [22] Korényi Zoltán: Aszály - vízmérleg - víztározók – vízgazdálkodás
<http://www.realzoldek.hu/modules.php?name=News&file=article&sid=7995>
- [23] Az emberi test kémiai elemei
<https://www.vilaglex.hu/Lexikon/Html/EletElem.htm>
- [24] Mócsényi Mihály: Előadás a széndioxidról, Budapesti Olajbányász Kör, 2016. március 26.
<https://www.youtube.com/watch?v=ZLscfVwVyo8>
- [25] Tamás András: A légkör emelkedő szén-dioxid koncentrációjának hatása a növénytermesztésre, Agrártudományi Közlemények 2016/67 szám, pp. 81-84
- [26] Széndioxid pótlás növény termesztésben
https://www.agroinform.hu/kerteszeti_szoleszet/fontosabb-mint-gondolnád-a-szen-dioxid-potlas-gyakorlata-47539-001
- [27] Marcus Rosenlund: Az időjárás és a történelem, Cser Kiadó, Bp. 2021.
Kivonat: https://utodaink-jovoje.hu/eghajlat/idojaras_es_tortenelem.pdf
- [28] Wolfgang Behringer: A klíma kultúrtörténete, Corvina Kiadó, 2017.
Kivonat: <https://tollesigazsag.hu/2025/05/21/dr-tech-hejjas-istvan-a-klima-kulturtortenete-konyvismerteto/>
- [29] Richard Lindzen: Hogyan jutottunk idáig
https://pbk.info.hu/wp-content/uploads/2025/01/2025_01_30_szarka-L-Cs_Lindzen21h.pdf
- [30] Gál Tivadar: Petrolkémiai Technológiák, Nemzeti Tankönyvkiadó, 2009.
https://dtk.tankonyvtar.hu/xmlui/bitstream/handle/123456789/7490/A3_03_III.pdf?sequence=3&isAllowed=y
- [31] Héjjas István: A tervezett elavulás és az éghajlat megmentő ipar
<https://tollesigazsag.hu/2025/02/12/dr-tech-hejjas-istvan-a-tervezett-elavulas-es-az-eghajlat-megmento-ipar/>
- [32] Héjjas István: Klímabarát autózás és áramtermelés
<https://klimarealista.hu/klimabar-at-autozas-es-aramtermeles/>
- [33] Héjjas István: Vízgazdálkodás és vízenergia Magyarországon
<https://klimarealista.hu/vizgazdalkodas-es-vizenergia-magyarorszagon/>
- [34] Héjjas István: A klímavédelem és a zöld energiák legnagyobb hazugságai
<http://www.realzoldek.hu/modules.php?name=News&file=article&sid=8274>
- [35] Veszélyben a Homokhátság, <https://greenfo.hu/hir/veszelyben-a-homokhatsag/>
- [36] Szintézisgáz, <https://www.muszeroldal.hu/assistance/c1kemia.pdf>